

[Dræbye]

visionsmæssige undersøgelser er tvivlsomt, om der er handlet i lovgivningens ånd. Dette må få den konsekvens, at der nu tages skridt til en omdannelse af selskaberne til beboerjede selskaber, og vi ønsker disse skridt foretaget nu.

Det radikale venstre vil på denne baggrund støtte beslutningsforslaget, hvis der for det første stilles ændringsforslag af boligministeren til det forslag til ændring af lov om boligbyggeri, boligudvalget i øjeblikket behandler, ændringsforslag, som indeholder væsentlige skridt mod omdannelse af boligselskaberne til beboerjede selskaber. For det andet hvis det af den videre behandling i folketinget fremgår, at det ikke er muligt på anden og for staten lige så god måde at holde lejerne skadesløse for de problemer, der er opstået. For det tredje hvis der sker en fuld opklaring af det formelle grundlag for de dispositioner, der er truffet af boligselskabet KAB. Og for det fjerde hvis der skabes klarhed om boligselskabet KABs økonomiske status, både i dag og efter at en eventuel garanti er givet.

Af hensyn til vores behandling af aktstykket ser vi meget gerne boligministerens syn på disse betingelser.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS vil anbefale, at beslutningsforslaget vedtages. Vi har som bekendt også sagt i finansudvalget, at vi vil stemme for aktstykket med tilhørende bemærkninger, fordi vi på nuværende tidspunkt ikke kan se andre muligheder for at forhindre, at de omtalte grunde kommer på private hænder, og sørge for, at lejerne i KAB undgår tab. Samtidig vil jeg godt understrege, at vi er stærkt kritiske.

For det første er der ikke i aktstykket indeholdt fuld garanti for, at grundene ikke på et senere tidspunkt kan komme på private hænder. Garantisummen kan både udløses, hvis der bliver tale om bebyggelse, og hvis det bliver nødvendigt på et tidspunkt at sælge. Det er muligt, at det ikke kan ordnes i selve aktstykket, men det kan i hvert tilfælde ordnes gennem supplerende lovgivning. Vi kender fra udviklingen i 1970'erne, at den almennyttige kvota er blevet sat ned og blevet sat ned og blevet sat ned. Den situation kan vi ikke sige ikke kan opstå igen. Hvis den almennyttige kvota ikke bliver større, er

der mindre sandsynlighed for, at der bliver bygget på grundene.

For det andet eksisterer der et stort problem med vrangvillige kommuner – det er svært at se, hvordan man skal udtrykke det anderledes. En række kommuner har sagt, at de ganske enkelt ikke vil have almennyttigt byggeri, fordi de ikke ønsker de lavindkomstgrupper, der følger med, i deres kommuner, fordi det svækker deres skattegrundlag. I Høje-Tåstrup har man oven i købet besluttet, at der ikke skal bygges på én af grundene. I Høje-Tåstrup er der sket det, at der er kommet et andet flertal i kommunalbestyrelsen siden da ved det sidste kommunvalg. Vi går ud fra og håber, at dette i overensstemmelse med, hvad det tidligere har sagt, vil beslutte, at der alligevel bliver bygget på de grunde, for ellers er det noget til grin, at man går ind med en støtteordning.

Ud over det vil jeg godt sige, at det er uacceptabelt, hvis selskaberne har handlet økonomisk uansvarligt, og det er der faktisk en hel del der tyder på. Der har i hvert tilfælde ikke været økonomisk vandtætte skodder mellem hovedselskaberne, lokalselskaberne og afdelingerne. For mig at se understreger det behovet for, at der kommer demokrati dér. Det er ikke nok, at man foretager revision; det er nødvendigt, at man indfører beboerdemokrati, lejerdemokrati i afdelingerne. Jeg synes ærligt talt, at det er valent og fuldstændig uacceptabelt, at det eneste, socialdemokratiet har haft at sige i denne sammenhæng, er: jo, vi ønsker såmænd også lidt mere demokrati, men demokrati og garantistillelse over for boligselskaberne har i øvrigt ikke noget som helst med hinanden at gøre. Det har oplagt noget med hinanden at gøre. For det første tvivler jeg på, at man ville være havnet i den situation, man er havnet i, hvis selskaberne havde været almennyttige andelsselskaber. For det andet er der ikke noget, der bedre kan fremtvinge demokrati, end at socialdemokraterne herinde siger til deres partikammerater i boligselskaberne: nu bliver I altså nødt til at indføre reelt lejerdemokrati, det kan ikke hjælpe noget, at I bare sidder og hytter jeres eget skind.

Jeg synes egentlig, det er for svagt af socialdemokratiet, at man fortsætter denne linje. Det, man synes at sige, er: nu må vi undgå en konkurs, for en konkurs vil betyde et borgerligt stormløb på de almennyttige selska-